

the concept of «charity» shows that, in discourse-etymological examination of lexical unit, reference books are the following meaning: «» 1. Of action, deeds, free of charge and is aimed at the common good; 2. Aimed at providing financial assistance to the needy. Revealed that the level of social charity generally related to the processes of formation and development of human society, with the statement in its mutual aid and humanism as practical life. Revealed that the universality of charity is defined as a social phenomenon inherent aspects of social life which exist independently of the specific historical conditions of society, and regardless of the form of the phenomenon.

Key words: social work, charity, personal aspect, components.

Отримано 21.04.2015 р.

УДК 37.013.42+37

А. М. Шеремет
allasher021069@ukr.net

ПЕДАГОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО РОБОТИ У СОЦІАЛЬНИХ ЦЕНТРАХ МАТЕРІ ТА ДИТИНИ

Шеремет А. М. Педагогічні підходи до розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини. На основі аналізу наукових публікацій встановлено, що розвивати професіоналізм та формувати високий рівень готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері та дитини доцільно на основі педагогічного моделювання. Доведено, що за допомогою педагогічного моделювання можна провести системний аналіз педагогічної проблеми та досягнути єдності мети на основі передбачення практичних завдань. У статті висвітлені основні характеристики моделі, яка має на меті вдосконалити професійну підготовку майбутніх соціальних педагогів. Основна увага зосереджена на характеристиці моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини.

У практичному аспекті під час розробки моделі було використано системний, акмеологічний, компетентнісний, особистісний та діяльнісний підходи. На основі системного підходу професійна підготовка майбутніх соціальних педагогів розглядається як складна педагогічна система з чітким змістом. Акмеологічний підхід передбачає проектування акмеологічного освітнього середовища, яке спрямоване на активний розвиток у студентів внутрішнього прагнення до професійного успіху й творчості. На основі компетентнісного підходу під час моделювання виокремлено взаємозумовлені практичні кроки, що слугували фундаментом для розробки моделі. Особистісний підхід дав нам можливість розкрити особистісний потенціал майбутніх соціальних педагогів, які працюватимуть з клієнтами у Соціальних центрах матері і дитини. З позиції діяльнісного підходу під час педагогічного моделювання необхідна наявність мети, об'єкта, ознак.

Представлено авторське бачення моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини, що включає цільовий, змістовий, практичний та результативний структурні блоки.

Ключові слова: майбутні соціальні педагоги, педагогічне моделювання, модель, професійна компетентність, педагогічні підходи, Соціальні центри матері та дитини.

Шеремет А. М. Педагогические подходы к разработке модели формирования профессиональной готовности будущих социальных педагогов к работе в социальных центрах матери и ребенка. На основе анализа научных публикаций установлено, что развивать профессионализм и формировать высокий уровень готовности будущих социальных педагогов к работе с клиентами Социальных центров матери и ребенка целесообразно на основе использования процедуры педагогического моделирования. Доказано, что с помощью педагогического моделирования можно провести системный анализ педагогической проблемы и достичь единства цели на основе предвидения практических задач. В статье рассмотрены основные характеристики модели, которая имеет целью усовершенствовать профессиональную подготовку будущих социальных педагогов. Основное внимание сосредоточено на характеристике модели формирования профессиональной готовности будущих социальных педагогов к работе в социальных центрах матери и ребенка.

В практическом аспекте при разработке модели был использован системный, акмеологический, компетентностный, личностный и деятельностный подходы. На основе системного подхода

професійна підготовка майбутніх соціальних педагогів розглядається як складна педагогічна система з чітким змістом. Акмеологічний підхід передбачає проектування акмеологічної освітньої середовища, спрямованого на активне розвиток у студентів внутрішнього прагнення до професійного успіху та творчості. На основі компетентного підходу при використанні моделювання виділено практичні кроки, які стали основою для розробки моделі. Особистісний підхід дав нам можливість розкрити особистісний потенціал майбутніх соціальних педагогів, які будуть працювати з клієнтами в соціальних центрах матері та дитини. З позиції діяльнісного підходу в процесі педагогічного моделювання необхідно наявність цілі, об'єкта, ознак.

Представлено авторське бачення моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи в соціальних центрах матері та дитини, яка включає цільову, змістову, практичну та результативну структурні блоки.

Ключові слова: майбутні соціальні педагоги, педагогічне моделювання, модель, професійна компетентність, педагогічні підходи, Соціальні центри матері та дитини.

Постановка задачі у загальному вигляді. З метою профілактики соціального сирітства у нашій державі йде активне впровадження сімейних форм виховання дітей, які позбавлені батьківського піклування. Для реалізації поставленого завдання в нашій державі створюються інноваційні установи – Соціальні центри матері і дитини, які й надають соціально-педагогічну, психологічну, правову, медичну допомогу. До основних клієнтів цих інноваційних структур належать жінки на сьомому-дев'ятому місяці вагітності та матері з дітьми віком від народження до 18 місяців, які опинилися в складних життєвих обставинах. У центрах жінки мають змогу одержати комплекс послуг щодо соціально-педагогічного супроводу.

Беручи до уваги той факт, що зазначені Центри є новими соціальними структурами, то нині постало питання щодо практичної підготовки кваліфікованих фахівців до практичної діяльності у них. Зазначимо, що теоретико-практичні аспекти професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів у своїх роботах висвітлювали О. Безпалько, П. Гусак, І. Зверева, А. Капська, О. Карпенко, І. Козубовська, Л. Міщик, В. Поліщук, С. Харченко, та ін. Зміст та складові усвідомленого батьківства розкрито у роботах І. Братусь, Л. Буніної, Г. Лактіонової. Однак ще й сьогодні можна констатувати

деякий дефіцит психолого-педагогічних публікацій фахівців, які стосуються професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів до профілактики соціального та біологічного сирітства на основі використання процедури моделювання. Перед соціальною педагогікою постала нагальна необхідність вивчення практичних підходів до розробки моделі підготовки майбутніх соціальних педагогів до професійної діяльності у Соціальних центрах матері і дитини. Усі зазначені аспекти були покладені в основу написання статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує, що метод моделювання отримав широке застосування не тільки в теоретичних розробках, а й у практичній підготовці кадрів соціально-педагогічної сфери. Під час використання процедури педагогічного моделювання науковці роблять основний акцент на конкретних характеристиках, що є визначальними у професійній підготовці фахівців. Такий підхід дає змогу «спрогнозувати траєкторію розвитку окремих процесів, що протікають й виявить та допоможе попередити негативні сценарії» [11, с. 184]. Ми повністю підтримуємо позицію Н. Ничкало [6] у тому, за допомогою педагогічного моделювання можна провести системний аналіз педагогічної проблеми та досягнути єдності мети на основі передбачення практичних завдань. Саме педагогічне моделювання, на думку соціального педагога Н. Волкової [3], допоможе більш чітко окреслити наукову проблему, перевірити чи спростувати висунуту наукову гіпотезу дослідження.

Як свідчить практика сьогодні існує два види проблем, що виникають при підготовці у ВНЗ майбутніх соціальних педагогів: 1) проблеми, характерні для всієї вищої освіти (низька практична орієнтованість навчального процесу, деяка репродуктивності навчання, відсутність тісних міжпредметних зв'язків); 2) підготовка фахівців не має сформованих традицій та тривалої історії, адже спеціальність є доволі новою. У нашому баченні подоланню зазначених проблем може слугувати моделювання як педагогічний процес, що розглядається як «специфічне багатофункціональне дослідження, головне завдання якого відтворити на підставі подібності з існуючим об'єктом інший, який замінює його об'єкт (модель)» [8, с. 42].

Відзначимо, що професійну підготовку фахівця на основі моделі у своїх працях вивчали І. Бех, С. Максименко, В. Москаленко та ін. Використання моделей як цілісних уявлень про формування професіоналізму фахівця знайшли відображення в роботах А. Лігоцького, А. Семенової, Т. Сущенко та ін. Аналіз наукових досліджень С. Архангельського, В. Глушкова, А. Дахіна, М. Кларіна, В. Шаповолова та ін. засвідчили необхідність виваженого підходу до розробки моделі

формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини.

Мета статті – дослідити основні психолого-педагогічні підходи до розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини.

Нині науковцями виділено конкретні компоненти змісту професійної підготовки майбутніх фахівців, які працюватимуть в соціально-педагогічній сфері, а саме: глибокий сучасний аналіз соціального розвитку та вироблення вміння дати своєчасну оцінку проблеми та запропонувати альтернативний варіант; чітке уявлення і класифікацію сучасних моделей, форм і методів самої практики соціальної роботи; розробку теорій, концепцій, моделей і технологій, спрямованих на ефективне функціонування фахівця [8, с. 152]. Провідні українські фахівці в галузі соціальної педагогіки (О. Безпалько, П. Гусак, І. Зверева, А. Капська, І. Козубовська, Л. Міщик, С. Харченко) виокремили основні завдання в професійній підготовці соціальних педагогів. До найбільш актуальних можна віднести наступні:

- функціональна наповненість змісту освіти, що забезпечує соціальну активність, професійну компетентність, широкий світогляд, почуття відповідальності та достатній діапазон практичних умінь;
- взаємозв'язок науково-методологічної, спеціальної, психолого-педагогічної підготовки фахівців;
- формування професійного стилю мислення, необхідного для професійного самовдосконалення і росту,
- керування якістю підготовки фахівців.

Зреалізувати поставлені завдання у цілому під час підготовки майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери можна на основі використання процедури моделювання. Ми переконані у тому, що саме на основі використання педагогічного моделювання у професійній підготовці майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини можна ефективно керувати якістю навчально-виховного процесу та готувати високо компетентного фахівця.

Відзначимо, що вихідною точкою у нашому дослідженні слугували напрацювання Ю. Березкіна та В. Сідорова [1] стосовно того, що обов'язковою умовою ефективної підготовки соціального педагога та підвищення його професіоналізму в одному із конкретних видів діяльності, має стати обрана ним самим галузь спеціалізації та використання процедури моделювання. У нашому випадку ця спеціалізація передбачає роботу з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини, а також було обрано моделювання як методологічну основу професійної підготовки студентів.

Аргументуємо нашу позицію стосовно обрання моделювання як наукового методу та обґрунтуємо основні педагогічні підходи, які були покладені в основу розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини. Зокрема, як доводить Є. Холостова [10] саме модель суттєво розширює бачення процесу професійної підготовки фахівців, розглядаючи його як багаторівневий процес, кожен з рівнів якого має свій суб'єкт, мету, завдання, способи і засоби реалізації. При цьому системоутворюючим фактором підготовки науковець вважає відповідність особистісних якостей студентів конкретним умовам роботи і завданням практичної діяльності майбутнього фахівця.

На основі напрацювання фахівців [2; 8; 9] встановлено, що створення цілісної моделі – це складний, багаторівневий та аналітико-синтетичний процес, ефективність якого цілком визначається дотриманням вимог, що пред'являються до моделювання. Основними з них, у нашому баченні, є:

- 1) відповідність моделі системи оригіналу та бути абстрактною;
- 2) будучи спрощеним відтворенням цілісного оригіналу, модель повинна представляти собою єдине цілісне;
- 3) модель повинна бути незалежною від різних суб'єктивних думок, які притаманні особам, які беруть участі у її розробці.
- 4) відповідність моделі вимогам повноти, адаптивності та можливості включення в широкий діапазон змін;
- 5) адекватність забезпечення отримання надійної інформації про об'єкт дослідження.

У процесі дослідження встановлено, що модель підготовки майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини має базуватися на таких основних положеннях:

1. Модель має бути практично орієнтованою, і послідовно вирішувати завдання введення студента в професію, стимулювання його саморозвитку.

2. Результат моделювання має відображати професійну підготовку як сформованість не тільки теоретичної бази, а й набуття практичних умінь надати ефективну кваліфіковану допомогу клієнту у вирішенні його особистісних проблем і труднощів.

Ми прагнули, щоб розроблена нами модель відображала змістовно-методологічну основу професіоналізму майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери, що орієнтована на суттєве підвищення рівня професійної підготовки, сукупного суб'єкту їх реалізації, предмету підготовки та вимог до особистості соціального педагога. Розробляючи модель, ми прагнули щоб вона не була вузькою, а була орієнтована на рамки професійно-освітнього маршруту майбутнього соціального

педагога та передбачала конкретний результат майбутньої продуктивної діяльності й «озброювала» технологіями досягнення професійного успіху ще під час навчання у ВНЗ.

У практичному аспекті для розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини було використано *системний, акмеологічний, компетентнісний, особистісний та діяльнісний* підходи.

Отже, у найбільш загальному трактуванні *системний* підхід передбачає розгляд будь-якого процесу з позицій необхідності виокремлення системного цілого, що передбачає взаємодію складових частин, при цьому утворюючи особливу «гносеологічну призму чи особливий вимір реальності» [5, с. 8]. У своєму дослідженні ми чітко притримувалися системного вивчення процесу формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини. На основі системного підходу було виокремлено чітку сукупність практичних дій, а саме: фіксація конкретної кількості складових у означеній моделі; аналіз особливостей взаємодії між ними в межах моделі; виявлення системоутворюючих зв'язків, які забезпечують стабільність моделі; аналіз основних параметрів функціонування моделі; дослідження оптимальності результатів у співвідношенні з характером і особливостями методичних форм та засобів, які використовуються.

У нашому розумінні професійна підготовка майбутніх соціальних педагогів це досить складна педагогічна система з чітким змістом, принципами навчання, ієрархією структурних елементів у навчально-виховному процесі, формами відношень, що передбачають причинно-наслідкові зв'язки, а також включають конкретні особливості організації навчально-виховного процесу та способи вирішення суперечностей, які виникають при формуванні професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини.

У процесі запровадження *акмеологічного* підходу для розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері і дитини, наукові інтереси викладацького складу кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки Хмельницького національного університету спрямовані на: дослідження мікро-характеристик студентів та створення сприятливих умов для досягнення особистісних вершин під час навчання та проходження практик; розробку технологій продуктивної навчальної діяльності студентів, яка передбачає оволодіння ґрунтовними теоретичними знаннями та розвиток творчого потенціалу на основі активного стимулювання механізмів самоосвіти та саморозвитку; розвиток професіоналізму майбутнього соціального педагога як

вирішальної передумови у професійній діяльності; впровадження акмеологічного практикуму, що передбачає акмеологічний супровід усього навчального процесу. У контексті акмеологічного підходу вагомим потенціалом володіє цілеспрямоване проектування акмеологічного освітнього середовища у ВНЗ, що спрямоване на активний розвиток у студентів внутрішнього прагнення до успіху й творчості. Таке середовище буде сприяти формуванню особистісної зрілості майбутніх фахівців та допоможе перетворити студентів на цілеспрямованих та компетентних особистостей, які уміють самотійно знаходити внутрішні резерви для подолання власних складних життєвих обставин та мають внутрішню спрямованість на професійну самореалізацію й досягнення акме-вершини.

На основі впровадження *компетентнісного* підходу під час моделювання було обрано конкретну логіку практичної діяльності, яка представляється у вигляді взаємозумовлених кроків, а саме було проведено:

- 1) аналіз теоретичних основ професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів;
- 2) визначення мети формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини та дослідження практичних шляхів для досягнення цієї мети;
- 3) конкретизацію завдань, які необхідно виконати для реалізації поставленої мети;
- 4) безпосередню розробку графічної моделі та її практичне впровадження у навчально-виховний процес ВНЗ, які готують майбутніх соціальних педагогів;
- 5) узагальнення результатів реалізації означеної моделі в конкретних продуктах педагогічної творчості (науково-методичне забезпечення тощо).

Використання *особистісного* підходу під час моделювання обумовлено тим, що ми визнаємо студента як особистість, що наділена своїм неповторним суб'єктним досвідом. У баченні науковців [7], сутність особистісного підходу до розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини полягає в створенні оптимальних умов для регуляції навчальної діяльності. У практичному сенсі особистісний підхід передбачає включення студентів в ситуації суб'єкт-суб'єктного спілкування, в яких виявляються затребуваними їхні особистісні функції, що у подальшому впливають на формування належного рівня професійної компетентності в обраній спеціальності. Саме особистісний підхід дав нам можливість звільнитися від функціоналізму, бюрократизму та за ангажованості під час організації експериментального дослідження та розробки моделі. Значущість

особистісного підходу полягає у залученні студентів у якості активних суб'єктів навчального процесу. Цей підхід уможливив розкриття унікальних потенційних здатностей соціальних педагогів, які працюватимуть у Соціальних центрах матері і дитини, а саме розкрив творчо-вольові, морально-духовні та сприяв розвитку самостійного творчого мислення, гуманної професійної поведінки в нестандартних ситуаціях. Особистісний підхід базувався на наповненості змісту навчання життєво важливими для проблемами та опору на особистісний ріст студентів.

З позиції *діяльнісного* підходу під час проведення процедури педагогічного моделювання необхідна наявність: мети моделювання; об'єкта моделювання; самої моделі; ознак, якими повинна володіти модель залежно від природи об'єкту моделювання. На нашу думку, метою моделювання виступає формування належного рівня професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини. З огляду на задекларовану мету необхідно розробити таку модель, яка б дозволила суттєво підвищити ефективність навчального процесу у ВНЗ та дала б змогу співвіднести його з вимогами суспільства. У нашому дослідженні в якості об'єкта моделювання виступає складові готовності майбутніх соціальних педагогів до професійної діяльності з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини.

Отже, у моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини представлено такі структурні блоки, як: *цільовий, змістовий, практичний, результативний*. Отже, цільовий блок включає: мету, завдання, провідні ідеї, та суб'єктів. Змістовий об'єднує: принципи професійної підготовки і закономірності та базується на специфіці (ціннісно-смісловій, аналітико-прогностичній організаційній) формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини, а також включає педагогічні умови. Практичний блок включає шляхи формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Центрах, а тому до нього ми включили методи, форми та засоби, що передбачають застосування у навчально-виховному процесі діалогово-дискусійних та інноваційних технологій, які базуються на креативно-пошукових, дослідницьких, наукових підходах. Результативний блок об'єднує компоненти готовності та їхні показники, а також рівні сформованості професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з клієнтами у Соціальних центрах матері та дитини та результат.

Вважаємо, що основним системоутворюючим чинником розробленої моделі є спрямованість усіх її складових на вдосконалення професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини. У нашому баченні модель є

відкритою, й за необхідності може доповнюватися, що дозволить узгодити програми навчальних дисциплін, поєднати теоретичне навчання з практичною підготовкою, у результаті чого формується особистість майбутнього фахівця з високим рівнем професійної готовності.

Висновок. Ще під час навчання майбутні соціальні педагоги повинні утвердитися у своїх потенційних можливостях як фахівці-професіонали, які уміють організовувати практичну діяльність з клієнтами Соціальних центрів матері і дитини. Реалізація професійної діяльності соціального педагога буде значно ефективнішою за умови використання процедури моделювання. Вважаємо, що метод моделювання та розробка й впровадження педагогічної моделі дасть нам практичну можливість взяти до уваги усі прорахунки в організації навчально-виховного процесу у ВНЗ та сприятиме суттєвому вдосконаленню професійної підготовки фахівців. Під час розробки моделі формування професійної готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи у Соціальних центрах матері та дитини ми використовували системний, акмеологічний, компетентнісний, особистісний, та діяльнісний підходи.

Подальші наші дослідження будуть спрямовані впровадження розробленої моделі у навчально-виховний процес ВНЗ, які готують майбутніх соціальних педагогів та перевірка її ефективності

Список використаних джерел

1. Березкин Ю. К. Социальный педагог. Некоторые подходы к его подготовке / Ю.К. Березкин, В.Н. Сидоров // Теория и практика социальной работы: отечественный и зарубежный опыт. – М. – Тула, 1993. – С. 27-32.
2. Бочарова В. Г. Профессиональная социальная работа: личностно ориентированный подход: монография / В.Г. Бочарова. – М.: Изд-во. Центр Академия, 1999. – 184 с.
3. Волкова Н. П. Модель підготовки майбутніх учителів до професійно-педагогічної комунікації [Електронний ресурс] / Н. П. Волкова // Проблеми сучасної педагогічної освіти : Збірник наукових праць. – Ч. 1. – 2005. – Вип. 8. – [Цит. 2011, 10 січня]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2005_8_1/doc_pdf/volkova.pdf
4. Дахин А. Н. Педагогическое моделирование: сущность, эффективность и неопределенность / А. Н. Дахин // Педагогика. – 2003. – № 4. – С. 21–26.
5. Методы системного педагогического исследования : учеб. пособ. / под ред. Н. В. Кузьминой. – М. : Народное образование, 2002. – 208 с.
6. Ничкало Н. Г. Сучасна вища школа: психолого-педагогічний аспект : монографія / Н. Г. Ничкало. – К. : ВІПОЛ, 1999. – 450 с.

7. Сабатовська І. С. Співвідношення особистісних і професійних якостей у моделі сучасного спеціаліста / І. С. Сабатовська // Вчені записки. – 2004. – Т. 10. – С. 185–192.
8. Сафронова В. М. Прогнозирование и моделирование в социальной работе: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / В.М. Сафронова. – М.: Издательский центр «Академия». 2002. – 192 с.
9. Спіріна Т. П. Модель формування професійної культури майбутніх соціальних педагогів / Т.П. Спіріна // Вісник Прикарпатського університету. Педагогіка. – 2008. – Вип. XXI. Ч. 2. – С. 278–291.
10. Теория социальной работы: Учебник / Под ред. проф. Е.И. Холостовой. – М.: Юристъ, 1998. – 334с.
11. Харбатович С. В. Теоретичні аспекти моделювання як методу наукового дослідження / С. В. Харбатович // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – 2012. – Вип. 96. – С. 184–188.

Spisok vikoristanih dzherel

1. Berezkin Ju. K. Social'nyj pedagog. Nekotorye podhody k ego podgotovke / Ju.K. Berezkin, V.N. Sidorov // Teorija i praktika social'noj raboty: otechestvennyj i zarubezhnyj opyt. – М. – Tula, 1993. – S. 27-32.
2. Bocharova V. G. Professional'naja social'naja rabota: lichnostno orientirovannyj podhod: monografija / V.G. Bocharova. – М.: Izd-vo. Centr Akademija, 1999. – 184 s.
3. Volkova N. P. Model' pidgotovki majbutnih uchiteliv do profesijno-pedagogichnoї komunikacії [Elektronnij resurs] / N. P. Volkova // Problemi suchasnoї pedagogichnoї osviti : Zbirnik naukovih prac'. – Ch. 1. – 2005. – Vip. 8. – [Cit. 2011, 10 sichnja]. – Rezhim dostupu : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2005_8_1/doc_pdf/volkova.pdf
4. Dahin A. N. Pedagogicheskoe modelirovanie: sushhnost', jeffektivnost' i neopredelennost' / A. N. Dahin // Pedagogika. – 2003. – № 4. – S. 21–26.
5. Metody sistemnogo pedagogicheskogo issledovanija : ucheb. posob. / pod red. N. V. Kuz'minoj. – М. : Narodnoe obrazovanie, 2002. – 208 s.
6. Nichkalo N. G. Suchasna vishha shkola: psihologo-pedagogichnij aspekt : monografija / N. G. Nichkalo. – К. : VIPOL, 1999. – 450 s.
7. Sabatovs'ka I. S. Spivvidnoshennja osobistisnih i profesijnih jakostej u modeli suchasnogo specialista / I. S. Sabatovs'ka // Vcheni zapiski. – 2004. – Т. 10. – S. 185–192.
8. Safronova V. M. Prognozirovanie i modelirovanie v social'noj rabote: Ucheb. posobie dlja stud. vyssh. ucheb. zavedenij / V.M. Safronova. – М.: Izdatel'skij centr «Akademija». 2002. – 192 s.
9. Spirina T. P. Model' formuvannja profesijnoї kul'turi majbutnih social'nih pedagogiv / T.P. Spirina // Visnik Prikarpats'kogo universitetu.

Pedagogika. – 2008. – Vip. HHI. Ch. 2. – S. 278–291.

10. Teorija social'noj raboty: Uchebnik / Pod red. prof. E.I. Holostovoj. – M.: Jurist#, 1998. – 334s.
11. Harbatovich S. V. Teoretichni aspekti modeljuvannja jak metodu naukovogo doslidzhennja / S. V. Harbatovich // Visnik Chernigivs'kogo nacional'nogo pedagogichnogo universitetu. – 2012. – Vip. 96. – S. 184–188.

Sheremet A. M. Pedagogical approaches to the development of models for the formation of professional readiness of future social teachers to work in the social centers of Mother and Child. Based on the analysis of scientific publications we can find out that it is advisable to use procedures based on pedagogical modeling to develop professionalism and generate a high level of readiness of the future social teachers to work with clients of social centers of Mother and Child. It is proved that with the help of pedagogical modeling can we can carry out systematic analysis of pedagogical problems and achieve unity of purpose based on prediction of practical problems. The article describes the main characteristics of the model, which aims to improve the training of future social workers. The main attention is focused on the characteristics of the formation model of professional readiness of the future social teachers to work in the social centers of Mother and Child.

During the development of the model in practical aspect system the following approaches were used: akmeological, competent, personal and active. Based on a systematic approach the professional training of future social workers is seen as a complex system with a clear pedagogical content. Akmeological approach involves designing of akmeological educational environment, directed to the active development of the internal desire for professional success and creativity in students. Competency-based approach using simulation highlights practical steps to form the foundation for development of the model. Personal approach enabled us to reveal personal potential of future social teachers who will work with clients in the social centers of Mother and Child. From the standpoint of the active approach the pedagogical modeling requires to have a target, an object and attributes.

The author's vision of the model of formation of professional readiness of the future social teachers to work in the social centers of Mother and Child was presented. It includes targeted, meaningful, practical and effective components.

Key words: future social teachers, pedagogical modeling, model, professional competence, pedagogical approaches, social centers of Mother and Child.

Отримано 7.04.2015 р.